

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.928 van 20 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BÜCHLER loco S. COPINSCHI en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Kadiyurt (Gudermesskydistrict, Tsjetsjenië).

Sinds uw huwelijk met X in 1995 woonde u in Baraganchetchu (Khassavyurtovsky district, Dagestan) waar u sindsdien uw permanente propiska had.

Op 4 april 2005 vroeg u voor het eerst asiel in België. Aangezien u op 8 mei 2004 asiel had gevraagd in Polen, nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 augustus 2005 een beslissing tot weigering van verblijf en werd een akkoord gesloten met Polen om u terug te sturen naar Polen.

U bleef in België en diende op 10 mei 2007 een tweede asielaanvraag in. Op 21 augustus 2007 nam de Commissaris-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingstatus en van weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nam op 21 december 2007 een weigeringsbeslissing. Uw beroep tot nietigverklaring van deze beslissing werd bij arrest op 11 maart 2008 door de Raad van State verworpen.

In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u dat X, een familielid van uw man, sinds januari 2004 bij jullie verbleef. X was actief bij de Tsjetsjeense rebellen en op de vlucht voor Russische militairen.

Op 8 maart 2004 kwam de OMON naar uw huis. X kon ontkomen, maar uw man werd aangehouden. Na vijf dagen werd hij vrijgekocht.

Sindsdien kwamen de autoriteiten, zoals de politie en OMON, langs om jullie te controleren. Eind maart 2004 kreeg uw man een convocatie van de districtspolitie. Hij is daar niet op ingegaan.

Uit schrik opnieuw gearresteerd te worden verliet u samen met uw man en kinderen op 4 mei 2004 Baraganchetchu, richting Polen waar u en uw man op 8 mei 2004 asiel vroegen. Hoewel uw asielaanvraag werd geweigerd, kreeg u wel een verblijfskaart. Aangezien u het opvangcentrum in Polen diende te verlaten en geen uitkering meer kreeg, trok u met uw kinderen op 3 april 2005 naar België. Uw man bleef in Polen achter. Een maand later liet uw man weten dat hij naar België zou komen. U heeft sindsdien geen nieuws meer van uw man.

Op 9 april 2008 vroeg u voor de derde keer asiel in België.

U beweerde sinds uw eerste asielaanvraag in België het land niet meer verlaten te hebben en u bevestigde uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede asielaanvraag. U beweerde niet naar uw land terug te kunnen keren uit vrees door de politie lastiggevallen en verhoord te worden.

In het kader van uw derde asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een convocatie volgens welke u zich op 9 oktober 2007 bij de districtspolitie van Gudermes als getuige moet melden; een convocatie volgens welke u zich op 13 maart 2008 als getuige moet melden bij de politie van Khassavyurt; en een convocatie volgens welke uw man zich op 29 maart 2004 als getuige moet melden bij de politie van Khassavyurt. U bent in het bezit van uw intern Russisch paspoort, uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw oudste zoon.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag een weigeringsbeslissing nam omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen.

In het kader van uw derde asielaanvraag heeft u geen elementen of documenten aangebracht die een ander licht zouden kunnen werpen op de toenmalige appreciatie van het Commissariaat-generaal en uw geloofwaardigheid zouden kunnen herstellen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit de drie neergelegde convocaties niet kan afgeleid worden nav welke feiten u en uw man als getuige worden opgeroepen. Bovendien kan een oproeping als getuige geenszins gelijkgesteld worden met vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat u niet bent ingegaan op de convocaties heeft trouwens geen gerechtelijke gevolgen gekend (CGVS, p.5). U weet niet of het feit dat uw man zich in maart 2004 niet ging melden, verdere gerechtelijke gevolgen heeft gekend (CGVS, p.7). U weet evenmin in welke hoedanigheid uw man werd opgeroepen eind maart 2004 en u weet niet zeker of uw man nadien nog werd opgeroepen (CGVS, p.6-7). Wat betreft de convocaties op uw naam dient verder vastgesteld te worden dat u beweerde volgens de tweede convocatie, net zoals de eerste, opgeroepen te zijn als getuige door de politie van Gudermes (CGVS, p. 4). De tweede convocatie gaat echter uit van de politie van Khassavyurt.

Daarnaast dient vastgesteld te worden dat u sinds mei 2005, toen u uw man voor het laatst hoorde, geen enkele poging heeft ondernomen om uw man op te sporen. Uw familie en schoonfamilie hebben evenmin concrete stappen ondernomen om uw man terug te vinden. U heeft bovendien, net zo min als uw familie en schoonfamilie, de verdwijning van uw man ergens aangegeven. U kon geen afdoende verklaring geven voor dit nalaten (CGVS dd.10 juni 2008, p.5-6). Er kan echter verwacht worden dat u, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks, inspanningen doet en mogelijkheden zoekt om u te informeren over uw

echtgenoot. Uw zeer passieve houding omtrent het inwinnen van gegevens over het lot van uw man doet bijgevolg ernstige twijfels rijzen over de aard en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Uw intern Russisch paspoort, uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw zoon zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen daar zij enkel persoonsgegevens betreffen die in deze beslissing niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid op. Hij stelt dat verzoekster haar verzoekschrift integraal en woordelijk ent op het verzoekschrift dat werd ingediend in het kader van haar tweede asielaanvraag en géén enkel bijkomend rechtsmiddel of concreet argument ontwikkelt met betrekking tot de motieven vervat in de bestreden beslissing.

3. De Raad aanvaardt deze exceptie.

Een middel moet immers een concrete grief inhouden gericht tegen de bestreden beslissing (RvS 31 januari 2005, nr. 139.948; RVS 31 januari 2005, nr. 139.953).

Verzoekster gaat in haar verzoekschrift nergens in op de motivering van de bestreden beslissing.

Het verzoekschrift is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan een uiteenzetting van middelen ter ondersteuning van het beroep, op straffe van nietigheid opgelegd door artikel 39/69, §1, 4° van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 november 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.